

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ - ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ/ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: Μάριος Κουκουνάρας Λιάγκης, Ηρώ Ποταμούση, Σόνια Μολογούση

ΦΟΡΕΑΣ: Learn Inn Ε.Κ.Π.Α.

1η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ: 1 διδακτική ώρα

1. Ο/Η εκπαιδευτικός παρουσιάζει το βίντεο στους/ στις μαθητές μαθήτριες.

Ο/Η εκπαιδευτικός μπορεί να παρουσιάσει απλά το βίντεο ή εάν θέλει να μπει σε ρόλο και να ζητήσει τη βοήθεια των μαθητών ως εξής:

Δάσκαλος σε ρόλο: “ Παιδιά έχω ένα πρόβλημα. Δεν μπορώ να μη σας πω μιας και εσείς μπορείτε ίσως να βοηθήσετε. Εχθές το βράδυ ενώ ετοίμαζα το πρόγραμμα μου ήρθε ένα βίντεο από κάποιον, δεν το ξέρω και λέει μερικά πράγματα ακατανόητα. Θα θέλατε να σας το δείξω μήπως εσείς καταλάβετε;”

2. Παρουσίαση Βίντεο

Ακολουθούν οι ερωτήσεις κατανόησης από τον/ την εκπαιδευτικό:

“Τι καταλάβατε; Ποιός είναι αυτός που μας μιλά στο βίντεο;; Τι ζητάει; Τι είναι ο φύλακας της μνήμης;”

Υλικά: υπολογιστής/προτζέκτορας, βίντεο εκπ. προγράμματος

3. Παρουσίαση Επιστολής

Ο/Η εκπαιδευτικός μπορεί να διαβάσει απλά την επιστολή ή εάν θέλει να συνεχίσει σε ρόλο και να πει:

Δάσκαλος σε ρόλο: “Α, μου έστειλε και ένα γράμμα/mail. Ίσως καταλάβουμε περισσότερα. Σας ευχαριστώ που με βοηθάτε.”

Επαναλαμβάνονται οι ερωτήσεις κατανόησης από τον/ την εκπαιδευτικό:

“Τι καταλάβατε; Τι γίνεται στο μέλλον; Τι είναι ο φύλακας της μνήμης; Γιατί θέλει τη βοήθειά σας; Γιατί είναι σοβαρό να αναλάβει την ευθύνη; Ποιά ευθύνη; Πως μπορούν να τον βοηθήσουν;”

Υλικά: επιστολή από το Παράρτημα του εκπαιδευτικού προγράμματος

2η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ: 2 διδακτικές ώρες

4. Ομάδες - οι μαθητές/μαθήτριες βοηθούν τον Α να καταλάβει την εποχή που ζουν ώστε να αναλάβει την ευθύνη και να γίνει Φύλακας της μνήμης. Ο τρόπος είναι ο εξής:
- Στην αρχή θα καταγράψουν λέξεις για κάθε κατηγορία και στη συνέχεια θα δημιουργήσουν εικόνες σχετικά με τις κατηγορίες αυτές. Ο/Η εκπαιδευτικός ενημερώνει ότι ο Α μπορεί να παρακολουθήσει υλικό από αυτή τη συγκεκριμένη μέρα στο συγκεκριμένο σχολείο και έτσι εφόσον αποφάσισαν να τον βοηθήσουν εκείνος βλέπει όλα όσα θα συμβούν στις παρακάτω παρουσιάσεις.

Α. Οι μαθητές/τριες χωρίζονται σε 4 ομάδες. Ο/Η εκπαιδευτικός ζητά να οριστούν στις ομάδες ρόλοι (παρουσιαστής, γραμματέας, χρονομέτρης, κτλ). Δίνεται σε κάθε ομάδα ένα χαρτί και στυλό. Κάθε ομάδα αναλαμβάνει από μια κατηγορία (ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ) και κάθε ομάδα καταγράφει λέξεις σχετικές με την κατηγορία με την οδηγία: “Γράψτε όσες περισσότερες λέξεις μπορείτε που να σχετίζονται με την

κατηγορία που έχει η ομάδα σας. Λέξεις που να δείχνουν τι σημαίνει αυτή η λέξη σήμερα, στη δική μας ζωή. Προσοχή να μη γράψετε μόνο τα καλά αλλά και τα προβλήματα”
Παράδειγμα: στη λέξη ΚΟΙΝΩΝΙΑ οι μαθητές/τριες μπορεί να καταγράψουν λέξεις όπως: πόλεμος, άνθρωποι, γειτονιά, σκουπίδια, φτώχεια, πείνα κ.α - στη λέξη ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: σχολείο, διάλειμμα, φροντιστήριο, bullying κ.α. - στη λέξη ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ: χορός, πάρτυ, καραντίνα, κορονοϊός, βόλτα, αλκοολισμός, κ.α. - στη λέξη ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ: δάση, δέντρα, ποτάμια, μόλυνση, πυρκαγιές κ.α.

Β. Όταν ολοκληρώσουν, κάθε ομάδα διαβάζει δυνατά τις λέξεις που έχει καταγράψει. Στη συνέχεια η ομάδα επιλέγει μια από τις λέξεις που αποτελούν δυσκολίες/προβλήματα της κατηγορίας και καλούνται να δημιουργήσουν μια παγωμένη εικόνα. Η κάθε ομάδα παρουσιάζει την παγωμένη εικόνα της στις άλλες.

Γ. Ο/Η εκπαιδευτικός καλεί τα παιδιά να παρατηρήσουν τις εικόνες που δημιούργησαν οι συμμαθητές τους και να αναρωτηθούν αν αυτά τα προβλήματα αλλάζουν. Στη συνέχεια,

- συζητούν για τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν, τις αιτίες και τις λύσεις ή/και
- ζητά από τους/τις μαθητές/τριες να γράψουν ποιο πρόβλημα θα μπορούσε να αλλάξει και με ποιόν τρόπο ή/και
- παρουσιάζουν τις εικόνες ξανά και σε κάθε εικόνα ένας/μία μαθητής/τρια κάθε φορά έχει το δικαίωμα να προτείνει μια ρεαλιστική αλλαγή στην εικόνα και να δοκιμάσει να την εφαρμόσει, αλλάζοντας κάποιον από την εικόνα, προσθέτοντας ή αφαιρώντας κάποιο στοιχείο. Σε κάθε εικόνα δοκιμάζονται 4-5 αλλαγές και στη συνέχεια ο/η εκπαιδευτικός ρωτά αν άλλαξε η εικόνα και ποια βήματα έγιναν ώστε να γίνει αυτή αλλαγή.

Υλικά: 4 καρτελες με τις λέξεις ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ, χαρτιά & στυλό για κάθε ομάδα.

3η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ: 2 διδακτικές ώρες

5. Ο άνθρωπος που φύτευε δέντρα

Συνδεση με την προηγούμενη συνάντηση: “Την προηγούμενη φορά βοηθήσαμε κάποιον να αναλάβει μια ευθύνη...Θέλω σήμερα να σας πω μια ιστορία για κάποιον άλλον που ανέλαβε κι αυτός μια ευθύνη...” “τον άνθρωπο που φύτευε δέντρα”.

Ο/Η Εκπαιδευτικός διαβάζει τη σύντομη βερζιον της ιστορίας.

Ερωτήσεις μετά την ιστορία:

- Ποια ευθύνη πήρε ο άνθρωπος που φύτευε δέντρα;
- Γιατί την πήρε;

Υλικά: σύντομη περιγραφή της ιστορίας από το Παράρτημα του εκπαιδευτικού προγράμματος

6. Ρόλος στον τοίχο

Ο/ Η Εκπαιδευτικός ζωγραφίζει σε ένα μεγάλο χαρτί του μέτρου ή στον πίνακα το περίγραμμα ενός ανθρώπου. Το περίγραμμα απεικονίζει τον E. Bouffier, τον άνθρωπο που φύτευε δέντρα.

Ο/ Η Εκπαιδευτικός ζητά από τους/τις μαθητές/τριες να πουν πως πιστεύουν ότι νιώθει ο άνθρωπος που φύτευε δέντρα. Στο εσωτερικό του περιγράμματος καταγράφει τις απαντήσεις των μαθητών.

Στη συνέχεια ρωτά πως πιστεύουν ότι τον έβλεπαν οι άλλοι άνθρωποι και τι έλεγαν για αυτόν. Καταγράφει τις απαντήσεις στο εξωτερικό του περιγράμματος.

Ο/Η εκπαιδευτικός ρωτά τους/τις μαθητές.τριες: “Ξέρετε κάποιον σαν αυτόν; Σήμερα τι θα λέγατε αν τον βλέπατε;” και ακολουθεί συζήτηση.

Υλικά: Χαρτί του μέτρου και μαρκαδόροι ή πίνακας και κιμωλίες

7. **Ερευνα για το σπίτι και προτζεκτ** - άνθρωποι που πήραν ευθύνη
Οι μαθητές καλούνται ατομικά ή σε ομάδες να επιλέξουν έναν άνθρωπο που πήρε κάποια ευθύνη όπως ο E. Bouffier. Μπορεί να είναι ένα οικείο του πρόσωπο ή κάποια δημόσια φιγούρα. Καθένας/Καθεμία ή η κάθε ομάδα στόχο έχει στο σπίτι του να συλλέξει πληροφορίες ή/και υλικό, να πάρει συνέντευξη και να παρουσιάσει στην τάξη το πρόσωπο αυτό.

4η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ: 1 διδακτική ώρα

8. **Το δέντρο της ευθύνης**
Ο/ Η Εκπαιδευτικός ζωγραφίζει σε ένα μεγάλο χαρτί του μέτρου ή στον πίνακα ένα δέντρο. Στις ρίζες του δέντρου ο εκπαιδευτικός καταγράφει τις λέξεις κοινωνία, εκπαίδευση, διασκέδαση, περιβάλλον. Ο/Η εκπαιδευτικός λέει στους/τις μαθητές/τριες ότι ήρθε η ώρα να δημιουργήσουν το δέντρο της ευθύνης. Δίνει σε κάθε μαθητή/τρια χάρτινα φύλλα ή ποστ ιτ και εκείνοι/ες γράφουν για κάθε σημαντικό τομέα της ζωής (κοινωνία, εκπαίδευση, διασκέδαση, περιβάλλον) μια προσωπική δέσμευση, την ευθύνη που θα πάρουν ώστε ο κόσμος να γίνει καλύτερος και τα τοποθετούν στο δέντρο. Οι δεσμεύσεις καλό είναι να είναι ρεαλιστικές και πραγματοποιήσιμες πχ. θα πετάω τα σκουπίδια στον κάδο, δεν θα χρησιμοποιώ πλαστικά καλαμάκια (ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ) ή θα αγοράζω το περιοδικό Σχεδία, θα ενισχύω τις μικρές επιχειρήσεις (ΚΟΙΝΩΝΙΑ)κ.ο.κ.

Υλικά: Χαρτί του μέτρου και μαρκαδόροι ή πίνακας και κιμωλίες, post it ή χρωματιστά χαρτόνια κομμένα σε σχήμα φύλλων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Καλησπέρα σας,

Χρειάζομαι τη βοήθεια σας!!!!

Αν διαβάζετε αυτό το γράμμα σημαίνει ότι είδατε το βίντεο! Όπως σας είπα είμαι από το 3028.

Προσπάθησα να έρθω ο ίδιος από μια χρόνο-πύλη, αλλά δυστυχώς έκλεισε.

Είμαι 12. Πριν από λίγο καιρό ενημερώθηκα για τον μελλοντικό μου ρόλο στην κοινότητα.

Χρειάζομαι τη βοήθειά σας. Είστε η μόνη μου ελπίδα. Έχω επιλεγεί να είμαι ο Φύλακας της Μνήμης. *Τι σημαίνει αυτό;* Είμαι αυτός στον οποίο θα μεταδοθούν όλες οι αναμνήσεις ολόκληρου του κόσμου. Όλα εκείνα που υπήρχαν στο μακρινό παρελθόν... στο δικό σας, δηλαδή, παρόν. Δηλαδή αυτά που ζείτε τώρα και τα οποία δεν τα ξέρω.

Στην κοινότητα ένας μόνο άνθρωπος κατέχει πραγματικά τη γνώση: ο Φύλακας της Μνήμης. Μόνο αυτός γνωρίζει πώς ήταν ο κόσμος γενιές πριν. Κανένας άλλος δεν γνωρίζει το μακρινό παρελθόν. Δεν είναι ότι δεν θυμόμαστε τι φάγαμε χθές. Απλώς δεν ξέρουμε το μακρινό παρελθόν... δηλαδή το δικό σας παρόν...

Ο πρώτος ΦΤΜ ορίστηκε πριν από 700 χρόνια, για να σταματήσουν οι άνθρωποι να κάνουν λάθη. Με βάση επιστημονικές έρευνες, οι πιο πολλοί άνθρωποι, όταν έχουν την δυνατότητα επιλογής, τις περισσότερες φορές επιλέγουν λάθος. Θα πρέπει να υπάρχει ένας άνθρωπος που να ξέρει ότι έχει συμβεί, όλες τις λάθος επιλογές που έχουν κάνει οι άνθρωποι, ώστε να μπορεί να συμβουλευεί τους πρεσβύτερους.

ΌΜΩΣ αν αποτύχω; ΑΝ δεν αναλάβω... σημαίνει πως η ιστορία δεν θα εξελιχθεί όπως πρέπει. Και καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό...Έχω πολλά που δεν καταλαβαίνω... Σκέφτηκα ίσως αν με βοηθήσετε να καταλάβω...Μη με παρεξηγήσετε, δεν φοβάμαι τον πόνο ή την ευθύνη της γνώσης που θα λάβω.

Θα με ρωτήσετε: Μα πως μπορούμε να βοηθήσουμε; Να, πρέπει να μου πείτε πως ζείτε. Πρέπει να μάθω, για να αποφασίσω αν θα γίνω Φύλακας της Μνήμης ή όχι. Δική σας ευθύνη είναι να μου πείτε πώς ζείτε, πώς είναι το παρόν σας. Αν είναι όλα καλά, τότε τέλεια! Αναλαμβάνω αύριο κιόλας. Αν όχι, τότε δε θέλω να αναλάβω αυτό το βάρος.

Όπως είδατε στο βίντεο κάποιος μπήκε και με διέκοψε – ήμουν στο γραφείο του τωρινού Φύλακα της Μνήμης! Το μόνο που πρόλαβα να δω φεύγοντας ήταν κάτι λέξεις! Μάλλον γι' αυτά πρέπει να μάθω...Για τις κατηγορίες ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, γι' αυτές να μου πείτε.

Να μου πείτε ότι ξέρετε για αυτές τις κατηγορίες – να γράψετε λέξεις....

ΠΡΟΣΟΧΗ! Πρέπει να είστε απόλυτα ειλικρινείς! Πρέπει να μου πείτε την αλήθεια!

Ίσως έχετε απορίες...Ωραία

Ζω σε έναν φαινομενικά ιδανικό κόσμο: έναν κόσμο δίχως συγκρούσεις, φτώχεια, ανεργία, διαζύγια, αδικία ή ανισότητα. Σε μια εποχή που οι οικογενειακές αξίες έχουν ύψιστη σημασία, η εφηβική επαναστατικότητα είναι κάτι ανήκουστο και η καλή συμπεριφορά αποτελεί τρόπο ζωής. Η αρμονία κυριαρχεί στις σχέσεις των μελών της κοινότητας και η Επιτροπή των Πρεσβυτέρων ρυθμίζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης.

Το πλαίσιο που λειτουργεί η κοινωνία είναι το εξής:

Τα συναισθήματα οι κάτοικοι τα γνωρίζουν μόνο εξ ορισμού. Δεν τα βιώνουν. Υπάρχει μια τελετουργία που κάθε βράδυ, κάθε «οικογένεια» μοιράζονται τα συναισθήματά τους, περιγράφουν πως αισθάνθηκαν σε καταστάσεις της ημέρας και πως αντέδρασε το σώμα τους. Κάθε πρωί οι κάτοικοι έχουν μια πρωινή τελετουργία, όπου μιλούν για τα όνειρά που είδαν το προηγούμενο βράδυ.

Στην κοινωνία του μέλλοντος υπάρχουν συγκεκριμένοι τίτλοι, που σημαίνει ότι κάθε ενήλικο μέλος της κοινότητας έχει μια συγκεκριμένη αρμοδιότητα/επάγγελμα: Μητέρα Γέννας, Ανατροφίας, Δάσκαλος, Μηχανικός, Γιατρός. Η κάθε αρμοδιότητα έχει συγκεκριμένα καθήκοντα: πχ. ο Ανατροφίας είναι υπεύθυνος για τη φροντίδα των σωματικών και συναισθηματικών αναγκών κάθε νεογέννητου στη βρεφική ηλικία, εργάζεται στο κέντρο Ανατροφής.

Ενήλικο μέλος της κοινότητας θεωρείται κάθε αγόρι ή κορίτσι που έχει συμπληρώσει το 12^ο έτος της ηλικίας του. Αν και ήταν νέο και ανεκπαίδευτο, διορίζεται από το Συμβούλιο των Πρεσβυτέρων

στον τομέας που θα εργαστεί. Μετά την επιλογή οι νέοι ενήλικες καταρτίζονται από τους αντίστοιχους τομείς. 10ηδες, 11ηδες: αυτοί που είναι 10-11 χρονών.

Υπάρχει μία αρμοδιότητα στην οποία ο νέος ενήλικος επιλέγεται και δεν διορίζεται, είναι η πιο σεβαστή στην κοινότητα και είναι ο Φύλακας της Μνήμης. Μία τέτοια επιλογή είναι πάρα πολύ σπάνια. Η κοινότητα έχει μόνο έναν Φύλακα. Εκείνος εκπαιδεύει το διάδοχό του. Τα προσόντα που πρέπει να έχει ένας δέκτης: ευφυΐα, ακεραιότητα, θάρρος, σοφία. Η εκπαίδευση που απαιτείται ενέχει πόνο, σωματικό πόνο. Το βασικότερο προσόν είναι η ικανότητα να ΒΛΕΠΕΙ ΠΙΟ ΠΕΡΑ.

2. Η ιστορία του ανθρώπου που φύτευε δέντρα

1: Πριν από πολλά χρόνια ξεκίνησα για μια πεζοπορία σε μια περιοχή εντελώς άγνωστη για τους ταξιδιώτες ψηλά στις Άλπεις και αφού περπάτησα 3 μέρες, βρέθηκα σε ένα τοπίο πέρα από κάθε λόγια. Κατασκίνησα δίπλα στα απομεινάρια ενός εγκαταλελειμμένου χωριού. Την προηγούμενη τα αποθέματα νερού μου είχαν τελειώσει και έπρεπε να βρω άλλα. Ήταν μια ηλιόλουστη χωρίς σύννεφα μέρα του Ιουνίου, αλλά πάνω σε αυτά τα ύψη, λυσομανούσε ένας ανυπόφορος, άγριος άνεμος. Έπρεπε να μετακινηθώ.

2: Παντού συναντούσα την ίδια ξηρασία. Τα χωριά σε αυτή την περιοχή ήταν λίγα και γνώριζα και κατοικούνταν από ξυλοκόπους που έφτιαχναν με το ξύλο τους κάρβουνα. Ζούσαν φτωχικά σε ένα κλίμα εξαιρετικά δύσκολο, καλοκαίρι και χειμώνα. Αδιάκοπα, οι άντρες μετέφεραν τα κάρβουνα στην πόλη και επέστρεφαν. Επιπλέον ήταν αυτός ο άνεμος, διαρκώς παρών, που τους τσάκιζε τα νεύρα.

3: Μετά από 5 ώρες περπάτημα, δεν είχα βρει ακόμα νερό και δεν μπορούσα να δω τίποτα που να μου έδινε ελπίδα ότι θα έβρισκα. Μακριά στον ορίζοντα κάτι πήρε το μάτι μου. Ήταν ένας βοσκός. που με άφησε να πιω από το παγούρι του και με οδήγησε στο μαντρί του χωρίς να μιλάει πολύ. Συχνά οι άνθρωποι που ζουν μόνοι είναι έτσι, αλλά αυτός έβγαζε αυτοπεποίθηση και σιγουριά. Συμφωνήσαμε να περάσω τη νύχτα στο σπίτι του.

4: Δεν ζούσε σε καλύβα αλλά σε σπίτι κανονικό πέτρινο. Οι τοίχοι μαρτυρούσαν ότι με τον κόπο του είχε επισκευάσει το αλλοτινό ερείπιο. Η σκεπή του σπιτιού ήταν γερή και αδιάβροχη. Ο άνεμος που χτυπούσε στα κεραμίδια της, ηχούσε σαν την θάλασσα στην ακροθαλασσιά. Το σπίτι μέσα ήταν συγυρισμένο, το πάτωμα σκουπισμένο και η σούπα σιγόβραζε στη φωτιά. Μοιράστηκε τη σούπα του μαζί μου.

5: Αφού φάγαμε, ο βοσκός σηκώθηκε να φέρει ένα μικρό σακί και άδειασε πάνω στο τραπέζι βελανίδια. Άρχισε να τα παρατηρεί με πολλή προσοχή, ένα-ένα, ξεχωρίζοντας τα καλά από τα σκάρτα. Προσφέρθηκα να βοηθήσω, αλλά μου είπε ότι ήταν δική του δουλειά. Όταν μπροστά του είχε εκατό τέλεια βελανίδια, σταμάτησε το ξεδιάλεγμα και πήγαμε για ύπνο. Το επόμενο πρωί τον ρώτησα αν μπορώ να παραμείνω στο σπίτι του για να ξεκουραστώ όλη μέρα. Πριν φύγει, μούλιασε στο νερό το μικρό σακούλι με τα βελανίδια που τόσο προσεκτικά διάλεξε και μέτρησε. Βγήκα σαν κάποιος που πάει για περίπατο, ακλουθώντας παράλληλη πορεία με εκείνον. Άφησε τα πρόβατα, για να βοσκήσουν και αυτός τράβηξε μόνος του σε ένα μέρος που δεν είχε καθόλου βλάστηση.

6: Φτάνοντας εκεί, άρχισε να χτυπά το μεταλλικό του ραβδί στο έδαφος. Έκανε μια τρύπα στην οποία τοποθέτησε ένα βελανίδι, κι έπειτα τη σκέπασε ξανά. Φύτευε βελανιδιές. Τον πλησίασα και τον ρώτησα αν του άνηκε η γη. Μου απάντησε πως όχι. Ο ίδιος δεν ενδιαφερόταν να μάθει ποιοι ήταν οι ιδιοκτήτες. Φύτεψε τα 100 του βελανίδια με πολλή μεγάλη φροντίδα. Μετά το μεσημεριανό άρχισε ξανά να διαλέγει τα βελανίδια του. Τρία χρόνια τώρα φύτευε δέντρα σ' αυτήν την ερημιά. Τον έλεγαν Elzeard Bouffier και πίστευε ότι αυτή η περιοχή είχε μεγάλη ανάγκη από δέντρα. Πρόσθεσε ότι καθώς δεν είχε τίποτα σημαντικό να κάνει, αποφάσισε να δώσει λύση σε αυτήν την κατάσταση.

7: Χωριστήκαμε την επόμενη μέρα. Τον επόμενο χρόνο ξέσπασε πόλεμος, οποίος κράτησε 5 χρόνια. Όταν τελείωσε ο πόλεμος πήρα ξανά το μονοπάτι που περνούσε μέσα από αυτήν την ερειπωμένη χώρα. Είχα δει πολλούς ανθρώπου να πεθαίνουν σε αυτά τα 5 χρόνια, οπότε δεν μου φαινόταν δύσκολο να φανταστώ το θάνατο του Elzeard Bouffier. Δεν είχε πεθάνει. Ο πόλεμος δεν τον άγγιξε καθόλου. Είχε συνεχίσει γαλήνια το φύτεμά του. Οι βελανιδιές του ήταν τώρα 10 ετών και ψηλότερες από εμένα και αυτόν. Ήταν η πιο απίστευτη αναγέννηση που είχα δει.

8: Από τότε επισκεπτόμουν κάθε χρόνο τον Bouffier. Ποτέ δεν τον είδα να διστάζει ή να αμφιβάλλει. Τον συνάντησα για τελευταία φορά όταν ήταν 60 ετών. Όλα είχαν αλλάξει, ακόμα και ο αέρας. Αντί για τον άγριο άνεμο που με υποδέχτηκε κάποτε, υπήρχε ένα ελαφρύ αεράκι με γλυκές μυρωδιές. Στην θέση των ερειπίων, υπήρχαν τώρα καλοδιατηρημένες φάρμες, σημάδι μιας ευτυχισμένης και άνετης ζωής. Οι παλιές πηγές, γεμάτες από το νερό της βροχής και του χιονιού που τα δάση κρατούσαν, άρχισαν ξανά να ρέουν. Έτσι η ελπίδα ξαναγύρισε. Σιγά-σιγά τα χωριά ξανακτίστηκαν. Τώρα ήταν ένα μέρος που ο καθένας θα ήθελε να ζήσει...

- Η ιστορία βασίζεται στο βιβλίο "Ο άνθρωπος που φύτευε δέντρα" του [GIONO JEAN](#)